

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen jeg vil ønske den radikale ordfører til lykke med, at det lykkedes at slå en åben dør ind. Det er virkelig sådan en sejr, man kan bruge til noget.

Men bortset fra det vil jeg sige, at det eksempel med ligelønnen jo viser én ting, nemlig at resolutioner og konferencevedtagelser kan man putte et vist sted hen. De har ingen betydning, medmindre de bliver fulgt op af konkret handling. Det er læren.

Uanset EU-resolutioner, kvindekonference-resolutioner, FN-resolutioner er det afgørende, at der er nogle, der presser på – ikke bare presser på i Folketinget, men frem for alt uden for Folketinget: at der er en kvindebevægelse, at der er en fagbevægelse, som tager de her ting op og kører sagerne i forhold til arbejdsgiverne, som gerne vil lave forskelsbehandlingen osv. Det er den lære, vi kan drage af det, og den er jeg da glad for at vi er enige om.

Skal vi så ikke holde EU ude af den debat om ligeløn, for den har jeg overhovedet ikke rejst, og som sagt kan fru Elisabeth Arnold forvisse sig om det, når hun læser, hvad jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen jeg ved godt, vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at det nu er tredje gang, jeg er oppe, men det er jo ikke bare resolutioner og erklæringer og højtidelige festtaler, det drejer sig om her. Det drejer sig om direktiver, som har retskraft for alle medlemslandene i EU. Det betyder, at alle EU-medlemslandene skal rette sig efter de samme ligelønsprincipper.

Det er da en fremragende harmoniseringstilstræbning, at man siger, at menneskerettighederne og ligelønsbestrebelserne skal gælde i alle EU's medlemslande. Det er ikke en erklæring eller en topmødebeslutning eller sådan noget. Det er simpelt hen et direktiv, som har retskraft for Danmark.

Derfor er det så enestående, at det er en lovgivning på EU-plan, som gælder for alle danske arbejdstagere, herunder også kvinder.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er stadig væk forbløffet over, hvorfor den radikale ordfører vil blande EU ind i spørgsmålet om ligestilling, når der ikke er andre end den radikale ordfører, der har nævnt det. Men

jeg synes, at den radikale ordfører skulle overveje en enkelt ting: Hvorfor har vi ikke ligeløn i Danmark, når nu vi har det her vidunderlige EU, hvor der ikke er tale om resolutioner, men hvor der er tale om ting, der har retskraft? Hvorfor har vi så ikke ligestilling?

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Når vi diskuterer menneskerettigheder også her i forbindelse med slutdokumentet fra Beijing, er det væsentligt at tænke på, at der skal lægges mere vægt på indholdet frem for rammen. Med andre ord: I denne forbindelse er det utrolig vigtigt, at der gøres et konstant arbejde, for at løfter om ligestilling for begge køn og beskyttelse af deres rettigheder ikke ender som ren retorik.

Hvis vi i første omgang tager et kikk på Danmark, betyder det, at løftet om ligestilling skal implementeres i den danske lovgivning og realiseres i ligestillingsarbejdet på alle niveauer i samfundet.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig, at regeringen skal forstærke indarbejdelsen af kønsaspektet i planlægningen og forvaltningen af udviklingsbistanden. Kønsaspektet skal integreres i den politiske planlægning, og der skal herunder foretages analyse af konsekvenser for mænd og kvinder, inden beslutninger tages. Megen kønsforskning viser, at kvinder og piger i ulandene er undertrykte både socialt og økonomisk. Derfor er det så væsentligt, at Danmark bl.a. gennem udviklingsbistanden er med til at sikre, at der sker forbedringer for kvinder og piger. De skal have nemmere adgang til vigtige ressourcer, sund ernæring, information om sundhed og adgang til uddannelse. Kristeligt Folkeparti er enig i, at vi skal presse på og sikre, at kvinder får adgang til økonomiske ressourcer, herunder ejendomsret og kontrol over jord, adgang til kreditter og indflydelse på beslutningsprocesserne.

Kvinderådet har i en rapport i forbindelse med opfølgningsmødet på kvindekonferencen i år kaldt den danske indsats til bekæmpelse af den organiserede handel med kvinder for beskæmmende ringe. Morten Kjærsum fra Det Danske Center for Menneskerettigheder fastslår den 13. januar 1999 i Politiken bl.a., at vi som udgangspunkt har den opfattelse, at Danmark er et pænt land uden store problemer. Derfor